

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

לפני: כבוד השופט גיא הימן

הנתובע (הנתבע שכנגד): עו"ד אוריאל גולדברג

נגד

הנתבע (הנתובע שכנגד): אלברט ניסני

בשם התובע (הנתבע שכנגד): עו"ד רון לוינטל
בשם הנתבע (הנתובע שכנגד): בעצמו; עו"ד שרון ינקו; עו"ד ערן טל

פסק-דין

ההליך

1. תביעה ותביעה נגדית, בלשון-הרע. הצדדים הם שכנים לבנין-דירות ברחוב רוקח 21 ברמת-גן. התעורר בינם סכסוך הקשור בתמ"א 38, שהבנין התעתד לעבור יחד עם זה הצמוד לו. כל אחד מהשניים ראה אחרת את מימושה של התוכנית, את המשא והמתן עם הקבלן המיועד ואת האופן שבו יש לייצג את הדיירים. בניכוי מתחייב של האמוציות, שעטפו את ההליך מכל עבריו והיה מי שחשב, באורח מיותר לחלוטין כי נכון להעצים, הסוגיות להכרעה הן פשוטות.

פרסומי-הנתבע (הנתובע שכנגד)

2. התובע הלין על פרסומים שפרסם הנתבע והוציאו, כנטען, את דיבתו רעה. היו אלה שני מכתבים ועוד כמה מסרונים ביישומון "וואטסאפ". אדבר בם, בסדר שבו הובאו בכתב-התביעה.

מכתבים שכתב הנתבע

3. בתאריך, שאינו ידוע לבית-המשפט שיגר הנתבע לדיירי-הבתים מכתב ארוך בקשר לתוכנית. במה, שרלוונטי לענינו, נכתב בו כך:

"...שכיר החרב אוריאל גולדברג, שאף פעם לא שוכח לציין שהוא עו"ד. כל מילת גנאי על האיש הזה מיותר [כך במקור] לחלוטין... האיש הזה הלך מאחורי גבי וסגר את כל תרמית הקוביות [ענין הקשור

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

לתוכנית]... אם שמתם לב המשפטן הנוכל מנצל את מעמדו כמשפטן להטעות את הדיירים... שני בריונים האחד מהם [התובע] הוא משפטן נוכל שמנצל את מעמדו המשפטי להטעות את הדיירים תוך אימים בוטים עלי... אין ספק שזהו נסיון סחיטה באופן הברור ביותר ולתומי חשבתי שהבחור הזה חכם ולא יעשה טעויות שכל עו"ד מתחיל יודע שאסור לו לעשות דברים כאלה... אני מכין בימים אלה תלונה לוועדת האתיקה המקצועית של לשכת עורכי הדין. המייל האחרון ששלח הבריון שכיר החרב נפל עלי משמיים (אלק עו"ד). בנוסף לכך הוא איים עלי שילך לעירייה להלשין שיש לי דירה מפוצלת... הוא איים עלי שאם לא אחתום לחיזוק ובינוי הוא יתבע אותי על סרבנות... זה בושה וחרפה למדינה שיש בה עורכי דין כאלה... אין לי הקלטה של שיחות ביני לבין הבריון השני [התובע]. הוא היה מספיק הדיוט [במקור] ושלח הכל בכתב... שיהיה להם בהצלחה לשני הדגנרטיים [התובע ואדם נוסף]" (הנספח הראשון לתצהיר-התובע. הסוגריים – במקור).

את המכתב הזה יש להביא בהקשרו והוא התנגדותו של מר ניסני לתוכנית, שקידמו התובע ונציגים נוספים של דיירי-הבתים. מטעמיו סבר הנתבע, שהתוכנית המוצעת איננה טובה דיה ועל רקע זה התעוררה מחלוקת.

4. על אף הרקע החשוב הזה, מה שהובא מן המכתב לעיל הוא, להשקפתי, לשון-הרע. הדברים שנכתבו קולעים להוראתו של הסעיף הראשון לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. התובע מוצג במנוול, בריון, דגנרט ("מנוון" או "מושחת" בעברית) ושכיר-חרב – מושגים שבהקשרה של המחלוקת הם פוגעניים ומבזים. יותר מכך, מר ניסני במכתבו זה השמיע דברים קשים על אודות האופן, שבו ממלא התובע את משלח-ידו, עריכת-דין ועל אודותיה של יושרתו האישית והמקצועית – ענינים, שיש במ לפגוע בעיסוקו המקצועי של התובע. לכך קשורה גם התיבה "הדיוט", בהנחה שזו לא נכתבה בשגיאת-כתיב (כי אז המצב חמור היה יותר). כל אלה הם לשון-הרע, בהגדרתה האוביקטיבית שבדין (ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי, בפסקה 30 לפסק-דינה של כבוד השופטת אילה פרוקצ'יה (פורסם באתר הרשות השופטת, 4.8.2008)).

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

אין ספק, עוד, כי המכתב הזה הוא "פרסום" כהגדרתו הרחבה שבסעיף השני לחוק. היה זה ביטוי בכתב, שיועד לאחרים זולת הנפגע והגיע או שעשוי היה להגיע לאלה. בזאת התקיימו במכתב הזה שני יסודותיה הראשונים של העוולה של לשון-הרע. היסוד השלישי הוא שאלת-ההגנה ובו אדון בהמשך.

5. במכתב נוסף (הנספח השני לתצהיר-התובע) התייחס מר ניסני לחששו כי התוכנית העניקה זכויות-יתר למרבית-הדיירים זולתו. איני רואה צורך להוסיף ולפרט את "החשדות", בלשון-המכתב, משום שדבר מהם לא יוחס במכתב הזה לתובע. התובע הוזכר בו בהקשרים ניטרליים בלבד או שאין בהם משום ביזויו – מי, שדיירת הודיעה לו שאינה מעוניינת בתוכנית; מי, ש"הצליח לשכנע את כולם שהכל התעכב [בגללי]"; מי, שרשאי אליבא דנתבע לפנות לעיריית רמת-גן ולדווח על שדירתו של הנתבע פוצלה שלא כדין ומי שמתבקש, כתנאי לדיווח הזה, להרשות לנתבע למדוד את דירתו "על מנת לוודא שהמידות תואמות את המדידות של המודד". "לא יעזור לכם שום עו"ד ושום חוזה", הוסיף הנתבע וכתב לדיירים, "במיוחד שבנציגות נמצאים עפי' החשד שלי לכאורה שני משת'פים [משתפי-פעולה], אחד עו"ד [התובע]".

המכתב הזה גם הוא "פרסום" כמוסבר לעיל, ברם לא ראיתי בלשונו או בהקשרו דבר, שהוציא את דיבתו של התובע. "משת'פ" אינה מלת-גנאי כשלא נכתב ואף לא משתמע כי שיתוף-הפעולה היה לעשייתה של פעולה, שאיננה חוקית או שהיא פסולה מוסרית. יש להבינו בלשונו, כפי שהופיעה במכתב הזה, היינו: שני אנשים שמשתפים זה עם זה, במסגרתה של נציגות-הדיירים, פעולה במתווה, שהנתבע אינו מסכים לו. המכתב, לשיטתי, אינו פרסום של לשון-הרע.

מסרוני-וואטסאפ" שהנתבע שלח

6. הפרסומים השלישי והרביעי, שעליהם הלין התובע, הן הודעות "וואטסאפ" שהנתבע שיגר לקבוצת-הדיירים וענינה תוכנית-הבינוי (הנספח הרביעי לתצהיר-התובע). בהודעה מיום 13.8.2018 הוא כתב על אודותיו של התובע: "העו"ד הזה יותר מניאק ויותר מסוכן פי אלף מ[קבלן-החתימות של המיזם]...". בהודעה מיום 14.8.2018 ייחס הנתבע לתובע מעשה של תרמית: "איציק ועו"ד גולדברג קשרו קשר לביצוע פשע וניסיון למחטף חתימות תוך השפעה פסולה ובלתי הוגנת על כל הדיירים ממניעים זרים ופסולים... תרגיל המרפסות ומסתורי הכביסה הוא ניסיון לעוקץ [מצד היזם ש]לא היה מתאפשר ללא שיתוף פעולה מלא של מי מהנציגות". התובע, כזכור, היה גורם מרכזי בנציגות-הדיירים. גם אלה הם "פרסומים" וגם בהם לשון-הרע

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

על התובע. "מניאק", כשאינה נאמרת בלהט-הרגע ואגב ויכוח או עימות, היא מלת-דיבה. ייחוסה של "סכנה" ובייחוד בהקשר ובצירוף של טענה ל"עוקץ" שהתובע, לכל הפחות, שיתף עמו פעולה, הם לשון-הרע.

פרסום, שהתובע מנה אותו חמישי, היה הודעת "ווטסאפ", ששיגר הנתבע בקבוצה נוספת של הדיירים ביום 6.3.2018 (הנספח החמישי לתצהיר-התובע). הוא דיבר בה, ישירות, אל התובע ואת זאת ניתן היה להסיק מכך שהיא עקבה אחר דברים, שכתב שם התובע. זו הייתה לשונה:

"חיכינו שבע שנים שיבוא אחד כמוך שמוציא אוויר מהגלגלים של אופניים וממנה את עצמו לנציג. ומה שעשית זה סחטנות ואיומים על כל [דיירת] וגם על כולם בקשר לגג... הי[נ]נו סחטנות ואיומים. מעולם לא היו הדברים האלה להוציא אוויר מאופניים[,] איומים לסחיטה וכול שהצלחת לעשות בכמה חודשים".

גם הדברים האלה הם "פרסום" וגם הם קולעים, במובהק, להגדרות שבסעיף 1 לחוק איסור לשון-הרע. לתובע יוחסו במ שלושה ענינים שכאלה: השתלטות על מעמד של נציג בנציגות-הדיירים; סחיטה באיומים ומעשה, לכאורה פלילי, של היזק לרכוש. זו לשון-הרע.

הודעות-"וואטסאפ" נוספות (הנספח השישי לתצהיר-התובע) כתב הנתבע בקבוצת-

הדיירים ביום 7.6.2018:

"הלכו אחרי הגב שלי והחתימו אנשים על תרמית הקוביות הידוע [במקור]... אם [דיירת] היתה חותמת על תרמית הקוביות של האדריכל איציק את גולדברג [התובע]... ואז הפשע שלהם היה יכול להיות מושלם... החתמת אנשים על תוכנית שלא קיימת[,] קיבלנו ממך את תרמית הקוביות לחתום... מתברר שכל התוכנית היא בלוף אחד גדול שנועד לצורך החתמת הדיירים... ואז ענת[,] אתה [התובע] ואיציק תוכלו לקבל עוד בניינים לפינוי ובינוי ותתפסו אותנו בביצים ולקבוע לנו איזה דירות נקבל ואת 12 המטר הנוספים יכנס [במקור] הישר לכיסם של העמלים בפורוייקט [במקור]... כעו'ד אתה יודע היטב שאם תגיד לשופט שאני שקרן

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

ולא יהיה לך הוכחות הרי שהוא יזרוק אותך מכל המדרגות ואז נראה חבית מתגלגלת במדרגות בית המישפט [במקור]... איציק לבד לא היה מעיז לעשות מעשים כאלה בלעדיך".

גם פרסומים אלה הם לשון-הרע, בייחוסם לתובע השתתפות פעילה ומדרבנת במעשה של תרמית; בפשע, לא פחות; בהונאתם של הדיירים לטובת-הפקתם של רווחים על חשבונם ואם לא די באלה – גם בלעג על מראהו כביכול של התובע.

7. הנה כי כן – מכתב אחד ועוד ארבע הודעות או צברי-הודעות, שפרסם הנתבע, הוציאו את דיבתו של התובע רעה. מחד גיסא נכון יהיה לגרוס כי כל הפרסומים הללו הם חלק ממסכת אחת של מעשים, שכולם קשורים להתכתביות סביב המחלוקת, שנוצרה בקשר לתוכנית-הבית. מאידך גיסא הצטברותם של הפרסומים זה לזה העמידה מערך רצוף ומתמשך של השמצה, שביקש לפגוע, באוזניהם של דיירי-הבית, באופן חריף במהימנותו של התובע, ביושרו, במשלח-ידו ואף לעשותו ללעג בשל מראהו.

טענת-הנתבע להגנות שבחוק איסור לשון-הרע

8. בכתב-הגנתו, שאותו כתבו עבור הנתבע עורכי-דינו המייצגים, קודם שהוא החליט לייצג את עצמו בפרשה זו, טען הנתבע ראשית כי התביעה נגדו הוגשה שלא בתום-לב. תכליתה היחידה, לשיטתו, הייתה להפעיל עליו לחץ על מנת שייסוג בו מן ההתנגדות לתוכנית המוצעת. לסופו של בירור אוכל לומר באופן ברור: לטענה זו אין על מה שתסמוך. לא הונחה לפני שום ראיה ולפיה בעצם-הגשתה ביקש התובע לנצל לרעה את הדינים של לשון-הרע ואת ההליכים לפנייהן של ערכאות לצורך נטען זה. הביטויים, שנכללו בפרסומי-הנתבע, היו לשון-הרע במידה ובהיקף שתומכים בטענה לפגיעה בשם הטוב. מניע אחר – לא הוכח לבית-המשפט.

9. כזה הוא גם גורלה של טענה ל"זוטי-דברים", שאין לה דבר וחצי דבר עם הפרסומים נושא-התובענה דנן. כל הקורא את המפורט לעיל יבין, על נקלה, כי הביטויים שהושמעו ושאותם לא יכול הנתבע להכחיש, אינם זוטות כל עיקר. הם ירדו לשורשי-אופיו הנטען של התובע, לאמינותו, להתנהלותו המקצועית וכאמור, אפילו למראהו. הם חזרו על עצמם שוב ושוב. הם הובאו לידיעתם של דיירי-הבית ואפילו של צמד-הבתים – קבוצת-התייחסות חשובה לתובע, שגר בכנין ואפילו חבר בנציגות-הדיירים בו.

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

10. טענה שלישית, שהרי כמעט אין לך כתב-הגנה בלשון-הרע המוכן להחמיץ, חלילה, כל טענה שבספר אפילו אם הקשר בינה לבין המציאות הוא רופף, הייתה לכך שהדברים הושמעו בעידנא דריתחא ועל כן אין לראות בהם לשון-הרע. אין כל ספק כי הדברים הללו צמחו ונולדו מתוך רגשותיו הגואים של הנתבע, מתוך זעמו ולנוכח מה, שהוא תפס כהתנהלות שאין הוא מוכן להשלים עמה. ברם בין זה לבין עידנא דריתחא – המרחק הוא רב. הדברים נכתבו, כאמור, פעם אחר פעם, בשורה של הזדמנויות ובפורומים מגוונים, ענין שמצביע על כוונה מתמשכת ורציפה של הנתבע להביאם אל העולם. לא הייתה זו פליטת-קולמוס ברגע של זעם ואף לא ענין ש"פרץ" בלי שליטה מתחת ידיו של הנתבע. בהתאם, לא יכלו נמעניהם של הפרסומים הללו לתפוש אותם כדברים שנאמרו שלא במתכוון, ברגע של כעס ובדעה, שעשויה להתקרר לאחר מכן. מי שנחשף לפרסומים הללו לא יכל להבינם אלא כמבקשים לבזות את התובע ולפגוע בו.

11. הנתבע הוסיף ועתר לשלוש הגנות שבסעיף 15 לחוק איסור לשון-הרע:

"15. הגנת תום לב במשפט אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה

אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב
באחת הנסיבות האלו:

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה
הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית
או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר
של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו
הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם
מעונין בו ענין אישי כשר;

...
(10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או
להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן".

טענת-הנתבע הייתה כי הפרסומים נעשו להבעת-התנגדותו לתוכנית-הבינוי המוצעת, שאותה הוא מצא פגומה. בכך הגן הנתבע על ענינו האישי וראה חובה כלפי שכניו לבנין להביע את עמדתו ולהעמיד את הדברים על מכונם, כפי שהוא תפסם. אם חטא הנתבע בלשון-הרע, נטען

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

באורח חלופי, הרי שהוא עשה כן אך בתגובה לדברי-דיבה קשים שהשמיע התובע, ראשון, על אודותיו ושהשמעתם מאיינת, מן הבחינה המשפטית, את היסוד המעוול שבדברי-התגובה מצדו.

12. דיון בהגנה שבסעיף 15(10) מחייב להידרש לתביעה הנגדית, שבה עתר התובע-שכנגד לחייב את הנתבע-שכנגד בלשון-הרע. את זאת אעשה מיד. ברם קודם לכן אומר כי לא אוכל לקבל את הטענה להגנות שלפי סעיפים 15(2) ו-15(3). ראוי לשים לב לעך שהנתבע לא ביקש להסתמך על ההגנה שבסעיף 14 לחוק, זו של אמת-הפרסום. ממילא לא הוכח לבית-המשפט כי התוכן של פרסומיו שיקף אמת עובדתית. הגנה על ענינו של הנתבע – הן הענין במקרקעין ובזכותו בהן והן הענין בשמירה על שמו, לא חייבה להשקפתי, בשום אופן, את פרסומם של הדברים שנכתבו. דעת לנכון נקל כי התייחסות לגופו של התובע כאל "חבית", המתגלגלת במדרגות של בית-המשפט, לא תרם מאום להגנה לגיטימית על ענינו של הנתבע. לא היה בו אלא ניסיון לשים את התובע ללעג ובכך להשלים את מסכת-האמירות החריפה כלפיו. בה במידה לא מצאתי כי נדרש לעשות שימוש במושגים כ"נוכל", "דגנרט" או "שכיר-חרב". אניח, לצורך-הדיון, כי הנתבע כה להוט היה להעביר לשכניו מסר בדבריו נזקיה של התוכנית המוצעת ובדבר-הבנתו כי התובע אינו פועל לטובת-הענין. מסר שכזה יכל לעבור היטב גם בלא לגדף את התובע ולכנותו במגוון של כינויים, שהנתבע לא הוכיח להם בבית-המשפט, כפי שכבר נכתב, שום בסיס במציאות.

13. אפילו, שאין מוקד-הדיון בהגנה של אמת-הפרסום, לשאלת-ההוכחה של התקיימות-הדברים במציאות יש משמעות בכל הנוגע לדרישת-היסוד של סעיף 15 לחוק: פעולה בתום-לב; ובכל הנוגע לחזקות של תום-הלב, שבסעיף 16 לחוק. הנתבע חפץ ליהנות מהחזקה שבסעיף 16(א) – "הוכיח הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב". בכך הוא ביקש, לכל הפחות, להעביר אל שכמו של התובע את הנטל להראות כי הנתבע פעל שלא בתום-לב. אלא, שבסעיף 16 יש חזקה נוספת, היפוכה של החזקה הנזכרת וזו קבועה בסעיף קטן (ב) לו:

16" ... (א)

(ב) חזקה על הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום

לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין

באמיתותו;

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט

לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם

אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה

גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים

המוגנים על-ידי סעיף 15."

בנתבע שלפני מתקיימת דווקא החזקה שבסעיף 16(ב), היינו, כי הוא לא פרסם את הדברים בתום-לב. אמתותה של אותה תיאורית-"עוקץ" לא הוכחה לבית-המשפט, מכל וכול. הוכחתה מחייבת הייתה את הנתבע להראות לבית-המשפט כי התובע לא פעל, בתום-לב ולפי מיטב-אמונתו, להשאת ענינם של דיירי-הבתים כי אם להעשרתו, על חשבונם של אלה, של יזם-התוכנית לשם זכייה בטובות-הנאה, שבינן לבין הבית אין מאום. שום בסיס לרעיון הזה לא הוצג לבית-המשפט. יותר מזה, לא הוכח לפני כי לפרסומיו הנחרצים של הנתבע קדמה בדיקה, שמשמעה איסוף של נתונים רלוונטיים והסקתה של מסקנה מסתברת מהם, שעל יסודה יכל הוא לקבוע כי התובע לקח חלק בתרמית, המזיקה לדיירים. שלישית נקשרת החזקה המדוברת ברעיון של מידתיות וליתר-דיוק במבחן היסודי של המידה: מאזן-תוחלות. יסודה בשאלה, והיא ענין לקנה-מידה אובייקטיבי, כלום נזקו של מה שפורסם לשמו הטוב של התובע היה רב – בסיכויי-התרחשותו ובעומקו – מן התועלת לענינו של הנתבע. ללא ספק אוכל לקבוע כי כך ארע במקרה שלפני. הנתבע יכל לבטא את התנגדותו ולנסות לשכנע אחרים בצדקתו גם בלי לקשור לתובע כתרים של נוכל ושל רמאי. בעשותו כן פגע הנתבע בשמו הטוב של התובע יותר ממה שנדרש היה בקידום-עניניו האישיים של הנתבע. קביעות אלו שומטות, לדעתי, ראש וראשונה את הבסיס לטענה כי הפרסומים נדרשו לנתבע לשם הגנה על עניניו ועל עניני-שכניו.

נותרה לדיון הטענה להגנה לפי סעיף 15(10) והיא מחייבת, כפי שכתבתי, הידרשות

לתביעה הנגדית.

פרסומי-התובע (הנתבע שכנגד)

14. טענתו של הנתבע להגנתו של סעיף 15(10) היא גם שהקימה יסוד להגשתה של תובענה

נגדית בלשון-הרע, בענינם של פרסומים שהנתבע, כתובע שכנגד, ייחס לעורך-הדין גולדברג.

קודם שאדון באלה אעיר כי כתב-התביעה הנגדית טרח להטעים: "הנתבע שכנגד בחר בשיטה של

'הקדמת תרופה למכה', והקדים להגיש כנגד התובע שכנגד תובענה שכל מטרתה לשמש כ'מהלך

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

טקטי' כנגד התובענה דנן". בזאת שנו חכמים: "במומו פוסל" (בבלי, קידושין ע"ב, ד). התביעה הנגדית הונחה לפניו של בית-המשפט קרוב לשלושה חודשים לאחר הגשתה של זו המקורית.

15. מכל מקום, התובע שכנגד הלין על לא פחות משמונה הודעות-"וואטסאפ", שכתב עורך-הדין גולדברג באחת מקבוצות הדיירים, ועל עוד תכתובת אחת של דואר אלקטרוני. מסרון ראשון נשלח בתאריך 5.3.2018 (נספח ו' לתצהיר-התובע שכנגד). נכתב בו, בייחוד, כי "ברור לי שלא באמת מטריד אותך אם תהיה פה תמ'א או לא... להבנתי התנגדת בעבר וכתוצאה מכך איבדתם לא מעט זכויות שהיו קיימות בעבר ואינן קיימות כיום". דבר באמור בהודעה זו, שהיא "פרסום", לא יכול להיות מסווג ללשון-הרע. בין שהכתוב נכון או שאינו נכון, כתב בו התובע את מה, שלהבנתו ארע קודם שהוא-עצמו הצטרף לבנין ולעיסוק בתוכנית-הבינוי שלו.

מאוחר יותר באותו היום שיגר הנתבע שכנגד הודעה נוספת לאותה קבוצה. זו הייתה ארוכה מאד וכולה נסובה על עמדתו של הכותב לגבי התוכנית; על קביעתו כי הוא מבקש לקדם את המיזם ועל הבנתו כי התובע שכנגד – "אלברט יקירי" כונה שם הלה, מתנגד למתווה המוצע. במשפט האחרון שבהודעה, וכבר אפשר לקרוא בו ביקורת ממשית על התובע שכנגד, נכתב:

"לדעתי אם אתה שם על כף המאזניים 3/4/5 מטר היקפיים (מהממ'ד) לעומת בנין חדש על כל המשתמע מכך + תוספת מרפסת + תוספת חניה + תוספת מעלית, ועדיין נוטה לבחור במצב הקיים, אז אינך רואה את טובתך ואת טובת יתר בעלי הנכסים והנך מונע משיקולים זרים" (נספח ח' לתצהיר. הסוגריים הם במקור).

ייחוסם לתובע שכנגד של "שיקולים זרים" שקול, היטב היטב, לטרונייתו של הנתבע שכנגד, הוא התובע בתביעה המקורית, על שהתובע שכנגד כתב, בהודעתו המאוחרת מיום 14.8.2018 כי עורך-הדין גולדברג פועל "ממניעים זרים ופסולים" (כמובא לעיל). זהו ביטוי של לשון-הרע, כהגדרתה בסעיף הראשון לחוק, בין שהשתמש בו זה ובין שהאחר.

חלופת-ההודעות נמשכה וביום 6.3.2018 כתב הנתבע שכנגד, שכבר היה כעוס, בין

השאר את הדברים הבאים:

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

"שמעתי רבות אודות גישתך בנושא התמ'א ונראה כי הדוברים לא הפריזו.. [לדברייך,] אתה לא מתכוון להיכנס לוויכוחים אינסופיים אבל זה בדיוק מה שאתה יוצר בהתנהלותך... אודה לך אם לא תתנהל באופן עצמאי מול היזם כפי שעשית עד כה... לדבר בסיסמאות ולקבוע חצאי אמיתות גם אני יודע... זה המקצוע שלי. מחשכים? מאחורי גבך? מה אנחנו[,], אינקוויזיציה? אתה אחד משני בעלי הדירות שנכח (או לפחות כך נאמר לי) בכל הפגישות עם היזם ולא סייע לפתור 'פקק' של 4 שנים...אם אתה יודע כ'כ הרבה, מדוע לא קידמת את הפרוייקט בזמן שחלף?... בלעצור הכל כבר הבנתי שאתה מעולה.. " (נספח י' לתצהיר. הסוגריים העגולים הם במקור).

הנימה הלכה והסלימה ובאותו יום הוסיף הנתבע שכנגד וכתב, בקבוצת-הדיירים, לאמור:

"אז ככה: לא היה לי ספק שיגיע הרגע ותחשוף את פרצופך האמיתי... מאחר ואתה כזה גאון גדול בענייני תמ'א, אפשר רק לברך על כך [בציניות] שהפרוייקט אוטוטו מסתיים אחרי 7 שנים בהן אתה עושה... בעצם לא עושה ולא מסתיים.. זה שתתנשא לא יגרום לך להישמע מתוחכם/חכם/צודק. רק יקטין אותך. אם היית קורא את ההודעות ולא רק מרפרף ומגיב מהמותן... בעלי הנכסים יודעים שפיצלת את הדירה שלך? זו נחשבת עבירה פלילית בימינו.. שאפו. הצלחת לחמם גם אותי עליך.. אני לא אתן לך להמשיך לרמוס פה זכויות של אחרים במסווה של 'דאגה לרווחתם'" (נספח י"ב).

16. אם הודעות קודמות הותירו מקום לספק, כאן כבר נכתבה לשון-הרע של ממש. "פרצופך האמיתי", "כזה גאון גדול", מתנשא, אדם קטן, "מגיב מהמותן" ומי, שרומס את זכויותיהם של הדיירים הם ביטויים, הקולעים לאמור בסעיף הראשון לחוק איסור לשון-הרע. האשמתו של התובע שכנגד במעשה פלילי היא לשון-הרע במובהק. למרבה הצער לא חדל בכך התובע ודעתו לא הצטננה. בהודעה שלישית, מאותו יום, הוא כתב:

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 18-08-42604 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

"שאלה פשוטה – האם יתר בעלי הנכסים יודעים על המצב בדירתך[?]. ישנן עוד שאלות רבות אבל מפאת כבודך אמנע מהן ואתן לחברים [בקבוצת-ה'וואטסאפ'] לתהות בהן בעצמם... טיפ משפטי: אי ידיעת החוק אינה פותרת [כך במקור] מעונש. גם אם רכשת את הדירה במצב הזה [כנטען: מפוצלת שלא כדין] עדיין מדובר בעבירה שהנך מבצע... [אני] לא מצניע את המטרים אבל אתה אל תצניא [במקור] את השאר..." (נספח י"ד).

יום ה-6.3.2018 היה פורה במיוחד. זו הייתה הודעתו הרביעית של הנתבע שכנגד:

"אם כבר סחטתי ואיימתי [לטענתך], למה אתה לא פונה למשטרה? תן להם לחקור. על הדרך תזמין אותם לסיבוב בדירה המחולקת... אה שכחתי, היא לא מחולקת. סתם אתה מתגונן... שבע שנים בהן [בהיותך בנציגות-הדיירים, לא] השגת כלום. שבע שנים בהן האפשרויות לקבל וספות [כך במקור] בניה נזרקו לפח. שבע שנים בהן דאגת שכלום לא יתקדם. ממש נציגות למופת. העיקר [בצנייות] ששמרת על כולם. שוב אנחנו שומעים ממך טענות בסגנון 'אכלו לי שתו לי'... אולי תרצה גם שטיח אדום ובקבוק שמפניה לפני הפגישה? אתה מפנטז שאם תמתין עוד תקבל יותר? תמשיך לפנטז... ההתנהלות 'במחשכים' שאתה מייחס לי נודפת מהתנהלותך..." (נספח י"ז).

והודעה חמישית:

"...הדירה המפוצלת משרתת אותך היטב.. בוא נראה אם גם עיריית ר'ג תחשוב כמוך שהפיצול תקין.. המלך ניסני הראשון דאג לשמור את כולם באפילה ובסיפורי מעשיות על פרשות תמ'א וכשלונות מפוארים שרודפים אותך בגוגל עד היום.. לפני שאתה קורא למישהו בור, כדאי שתלמד לפחות לאיית בלי שגיאות..." (נספח י"ט; והנה זה נזכרתי במובאה שבסיפא לפסקה 14 לעיל).

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

בתאריך 14.4.2018 שב הנתבע שכנגד וכתב בקבוצת-הדיירים, את ההודעה הבאה:

"אלברט ניסני – חפש אותי בסיבוב.. ותלמד לכתוב בעברית כבר דחיל ראבאק [ערבית: כעין 'בשם אלוהים'].. תמ'א יהיה פה גם על גופתך המתה.. כל מעשה נוכלות ורמייה שעשית מיום היוולדך ועד כה יצוף כמו צואה טרייה במים וירדוף אותך בשל האופן שבו אתה מנסה להפוך את הקערה על פיה ולהציג אותנו כנוכלים, בכדי לנסות ולהסתיר את פרצופך המכוער והאמיתי... בהערכה גסה לכל דייר יש נזק של לפחות חצי מיליון שקל – ואלברט [התובע שנגד] אחראי לנזק זה באופן ישיר!.." (נספח כ"ב).

על אף שזה היה השיא, אוסיף ואדבר בתכתובת הנוספת, זו שבדואר אלקטרוני ושלה הנתבע שכנגד לדיירים ביום 27.5.2018 (נספח כ"ג לתצהיר-התובע שכנגד). הייתה זו הודעה ארוכה למדי ויסודה בטענתו של עורך-הדין גולדברג כי מר ניסני מעכב את המיזם וכי הוא מתנהל באורח, שאינו ראוי. בהודעה זו, שכללה ביקורת לגיטימית ומקורה באופן שבו ראה הכותב את התנהלותו של התובע שכנגד מצא, למרבה הצער, עורך-הדין גולדברג מקום להשתמש גם במינוחים פוגעניים, לאמור: "אדון ניסני מנסה לנעוץ שיניו ביי"; "ניסה לעשות מאחורי גבם של הדיירים"; "ישנן אין ספור השערות וניחושים מהו המניע [שלו]"; "אוכל רק לנחש לגבי האינטרסים של ניסני"; "אל תתנו לו לבלבל ולטשטש אתכם עם חצאי עובדות וחצאי מסמכים"; ו"המניפולציות הזולות אותן הוא מנסה לייצר בכל דרך אפשרית כדי להזיק לפרוייקט".

17. חוששני כי המכלול שלעיל – בעד עצמו ידבר. בעד עצמו – ונגד עמדתו של הנתבע הנגדי. גם אם מצא עורך-הדין גולדברג את עצמו נגרר מטה-מטה בהתבטאויות הדידות וגם אם ניכר בו כי התובע שכנגד עורר את כעסו, איני רואה צידוק לנקיטתם של מינוחים ושל שפה, שהם לשון-הרע מובהקת. באלה היו כל אותם סוגי מרכיבים, שעליהם הלין עורך-הדין גולדברג בתביעתו-הוא: ערעור על יושרו ויושרתו של התובע שכנגד; ייחוסה לו של התעשרות, שאינה כדין, על חשבונם של הדיירים האחרים וביטויי-לעג, שלא נועדו אלא להלבין את פניו. חוששני כי בעת, שהגיש את תביעתו המקורית, נשתכחו הדברים הללו מן התובע או שהוא ביכר להתעלם מתמונת-המראה, העגומה למדי, אשר נשקפה מהם.

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 18-08-42604 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

טענות הנתבע-שכנגד להגנות

18. גם בהודעותיו של הנתבע הנגדי נפלה, אפוא, לשון-הרע. גם אלו, כולן, היו "פרסום" כהגדרתו בסעיף השני לחוק איסור לשון-הרע. גם הנתבע שכנגד הציג שורה של הגנות. גם מרביתן של אלו – דינן דחייה. כך, התקשיתי להתרשם מן הטענה בדבר המניע בהגשתו של ההליך: להעמיד משקל-נגד, חסר-ממשות, לתביעה המקורית. טענה כזו אינה יכולה לעמוד אל מול העובדה כי הנתבע שכנגד השמיע גם השמיע לשון-הרע על התובע הנגדי. "התובע שכנגד", הפליא לְדַמּוֹת כתב-ההגנה שכנגד, "מסתובב בחוצות העיר, בחום לוחט, עם גוש חמאה ענק על הראש" (הפסקה החמישית לכתב-הטענות). ובכן, חוששני כי בחמאה, שאך לאחרונה חדלה להיות במשורה, הקפידו שני הצדדים לחלוק.

19. שנית טען הנתבע שכנגד לטענה של אמת-הפרסום לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון-הרע. הוא גרס, בייחוד, כי נכון הדבר שמר ניסני עיכב את המיזם במשך שנים וכי הוא כשל בייצוגם של הדיירים בנדון; כי נכון הוא שדירתו פוצלה ונכון, שהתנגדותו לקידומו של המיזם נבעה מרצונו להמשיך ולהשכיר דירה שכזו, המשיאה דמי-שכירות כפולים. כתב-ההגנה הבטיח לקרוא לעדות את מי, שנטען תוך ציון שמותיהם כי הם שני השוכרים שהתגוררו, כל אחד ביחידה נפרדת בדירתו של התובע הנגדי. בקשה להזמין הוגשה לבית-המשפט בד בבד להגשתן של הראיות הראשיות. לבקשה זו, שלא נערכה כנדרש וממילא לא היה בה להעלות או להוריד, לא נעתרתי.

מוכן הייתי להניח, לצורכי-הדיון, כי עובדות נכונות הן שהתובע הנגדי כִּשַׁל בקידומו של המיזם; כי היה לו ענין בהותרתו של מצב-הבית כמות שהוא ואפילו כי הוא השכיר לאחרים דירה שפוצלה לשתיים. אוכל להניח כי מניע שכזה, ככל שהיה, הוא זר לשאלה מהי הדרך הטובה ביותר לקדם מיזם של חידוש לרווחת-הדיירים. אוכל להניח כל זאת על אף, שאינני רואה מקום לקבוע ממצאים בדבר. שכן, יש לשאול: כלום הוכיח הנתבע שכנגד לבית-המשפט כי מעשה-הפיצול נעשה שלא כדין? כלום הוכח כי בעשייתו עבר התובע שכנגד עבירה? האם בכדי כתב הטוען, הוא הנתבע שכנגד, בכתב-הגנתו כי הוא "בדק בשעתו עם עיריית רמת גן האם הפיצול חוקי, וחרף פניות מספר, לא קיבל מענה מהעירייה" (פסקה 32 לכתב-הטענות)? כלום השמיעו העובדות הנטענות הללו, אפילו היו נכונות, אמת שמשמעה כי התובע איננו "גאון גדול", כי "פרצופו מכוער" וכי אין הוא יודע לכתוב עברית? כלום חפפו העובדות הנטענות את טענתו של הנתבע הנגדי ל"שאלות רבות", ל"כשלונות" ול"כל מעשה נוכלות ורמייה" – הכול ברבים והכול נסתר, לכאורה, במעטה דק של ערפל שאך מחכה להסרה, משמע כי פיצול-הדירה הוא אך חטאו

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

הקל, הגלוי לעין, של מר ניסני? כלום הוכחו בבית-המשפט "כשלונות" ו"מעשים", לשון רבים כאמור? תשובותי, כבר מובן, הן בשלילה גמורה. וכיצד, יש לשאול, מתיישבת הטענה העובדתית, שלפיה ביקש התובע שכנגד לחבל במיזם כדי להותיר את המצב הקיים על כנו, עם ייחוסה לו של "פנטזיה" להשיג תוכנית-התחדשות טובה יותר (ותלווה גם ב"שמפניה" וב"שטיח אדום")? טענה לאמת בפרסום, זאת ידענו, אינה יכולה להימצא אוחזת במקל-האמת משני קצותיו.

20. הענינים הללו לא רק שחורגים מגדריה של אמת מוכחת, אין הם מקיימים את מרכיבה הנוסף של טענת-האמת בפרסום: קיומו של "ענין ציבורי" במידע. זה האחרון, נפסק, "ייחשב עניין", שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו – אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו" (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 621 (2002)). לא אוכל לדעת מהו הענין הציבורי בהפרחתן של האשמות, שלא הוכחו אף לא בדיעבד בבית-המשפט או בהטחתם של עלבונות, שבינם לבין הענין אין מאום.

21. באותה מידה שבה אין מקום לראות בדברים, שכתב מר ניסני בתורו, משום הבעה מותרת של דעה, המזכה בהגנתו של סעיף 15 לחוק – ונהיר כי הנתבע שכנגד לא סבר, למשל, שדימויו הלא ראוי ל"חבית מתגלגלת" הוא הבעה מותרת של דעה – כך לא מצאתי כי ההגנה הזו עומדת לימינו של עורך-הדין גולדברג. אינני מתייחס כאן לטענות, שלפיהן התובע שכנגד לא היטיב לקדם את המיזם וכי עיכובו של המיזם גורע מזכויותיהם של הדיירים, ואילו הושמעו לבדן לא היה בן לבסס ולו את יסוד-ההגדרה של לשון-הרע. כוונתי היא לכל שפורט לעיל בהודעותיו, ההולכות ומסלימות, של הנתבע שכנגד וחצו מזמן, להשקפתי, את הגבול שבין הבעתה החופשית של דעה אשר אין לבוא עמה חשבון לבין פגיעה אסורה בשמו של מר ניסני.

לשון-הרע הודית

22. אשר על כן, בין שתבקש לזאת אחיזה בהגנתו של סעיף 15(10) לחוק איסור לשון-הרע – ואיני סבור כי תכליתו היא לתור אחר "זה שהתחיל"; ובין בהעמדתן של שתי תביעות ללשון-הרע זו מול זו והמאזניים מעוינים, נהיר כי הצדדים שניהם קלעו את עצמם, שלא בטובתם, למערבולת של דברי-דיבה, שהם השמיעו זה על זה בפרסומים פומביים. השאלה איננה "מי התחיל" וגם לא "מי העליב יותר", כי אם אחרת: מתמקדת היא בסוגית-טרוניתו של אדם על האופן, שבו נהג בו אחר בשעה שהוא עצמו לא נהג כשורה, לפי אותן אמות-מידה ולפי אותם סוגים של משתנים. ההדדיות הזו לא רק שעושה את הפנייה לבית-המשפט – משני הצדדים –

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

קשה; היא מחמיצה את הרעיון שלשמו נוצרו הדינים של לשון-הרע. היא משמיעה כי אף לא אחת מן התביעות ראוי לה שתעמוד לבחינה לבדה, וכי אף לא אחד מעניניהם של הצדדים ראוי שיקנה לו עדיפות על פני אלה של האחר.

הסכומים

23. מעבר לדרוש להכרעתי כאן לא אוכל שלא להידרש לסעדים, שנתבקשו בתביעה ובזו הנגדית. לא תהא זו הפעם הראשונה, שבה מטעים בית-משפט זה את הקושי שבהכברתם של סכומי-תביעות בלשון-הרע ולא תהא זו הפעם הראשונה שבה קורא מי מקוראיו של פסק-דין זה את הדברים. מסיבה כלשהי, אין הדברים נקלטים – לא בעת הגשתן של התביעות ולא, למצער, אל מול הערותיו של בית-המשפט בקדמי-המשפט. התובע העמיד את תביעתו, שללא הוכחה של נזק, על סך של 200 אלף שקלים. אפילו נמצאה עילתו מוצדקת מיסודה, הוא לא הניח שום בסיס לחייב את הנתבע בסכום הזה. התובע שכנגד, מחרה-מחזיק אחר אותו פגם, תבע לא פחות מרבע מיליון שקלים וגם יסוד לפסיקתו של סכום שכזה לא נמצא לי בשום פנים. אודה כי שקלתי אם אין מקום ליישם, בנסיבותיו של המקרה הזה את הקביעה כי תביעות, שאלה הן סכומיהן המופרזים בעליל, כמוהן כשימוש לדעה בהליכי-המשפט; לאמור – ניסיון להשיג, באמצעותו של ההליך בבית-המשפט, מטרות שבינן לבין העילה המשפטית אין מאום. קביעה שכזו סוללת הייתה את הדרך לחיובם של הצדדים המפריזים, שניהם, בהוצאות לאוצר-המדינה. אולי בכך מקיץ היה הקץ על העמדתן של תביעות, שביסודן הן ענין, לכל היותר, לדיון מהיר לפי תקנה 78(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, על סכומים, העושים את הבירור יקר ומורכב הרבה מן הדרוש וגורמים, כמו מאליהם, להתארכותו ולהכבדה, שאין לה צידוק, על משאבי-השפיטה. אמת, אם מבקשים שני צדדים להתיר את חרצובות-לשונם – בבקשה, ברם אל יניחו את טרונייתם ההדדית לפתחו, ועל חשבוננו, של המשאב השיפוטי הציבורי, המצוי במשורה.

אם לא אעשה כן הרי זה, בייחוד, משום שאיני חפץ להניח, בנסיבותיה של פרשה זו, את הקושי בניהולו של ההליך לפתחם של בעלי-הדין, והלא הם הנושאים בהוצאות שכאלו. ברם נהיר כי אם המסר, שמעבירות הערכאות פעם אחר פעם בדבר-העמדתן של תביעות בלשון-הרע על ערכים סבירים, המתיישבים עם עובדותיהן, לא ייקלט, נדרש יהא לשקול שימוש גם בכלי שכזה.

24. עובדה יסודית היא כי כל אחד מן הצדדים, יהיו דבריהם פוגעניים ככל שיהיו, השתמש בחופש-הביטוי שלו. הוא עשה כן באמצעים פשוטים ויומיומיים, שהנגישות אליהם גבוהה;

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

שאינם מצריכים תהליך מקדים של הכנה ושל שקילה ממושכת ושתפוצת-הפרסומים שבהם, גם אם אין להקל בה ראש, היא מוגבלת. חשוב מכך, טבעה של תחלופה עגומה זו של ביטויים הוא זה, המצער, של סכסוך-שכנים. בסכסוך שכזה, שהוא מהקשים והמורכבים שיש, יש לקרוא את ביטויי לשון-הרע על רקעו של הסכסוך. מחד גיסא, ביטויים שכאלה עלולים להשפיע על דמותו של הדייר המושמץ בעיניהם של שכניו לבית. מאידך גיסא מוגבלת פגיעה שכזו, דרך כלל, למעגל מצומצם זה. היא מתעמעמת משום שהכול יודעים כי סכסוך שורה בין הנצים והוא אשר ברקע הביטויים שפורסמו. בסכסוך שכזה אין להקל ראש בייחוד משום שהצדדים, שניהם, נותרים שכנים גם לאחר שכבים האורות באולם של בית-המשפט. ברם בכל הנוגע לפגיעה בשם הטוב, אין להעמיס על סכסוך שכזה יותר מן המתחייב מטבעו.

אם פרסומים בגדרו של סכסוך-שכנים יכולים להצדיק הנחתתה של מהלומה בדמותו של חיוב ב-200 או ב-250 אלף שקלים – התקשיתי לראות באילו נסיבות יוכל הדבר לקרות. עוד פחות מכך מצאתי את נסיבותיו של המקרה דנן מתאימות לדבר. להגנה על שם הטוב של הצדדים שניהם, שברי כי נזקם הוא ענין להערכה ואיננו נזק של ממון אשר ניתן להוכיח לבית-המשפט, העמיד המחוקק את המסלול של פיצוי ללא הוכחת-נזק, אפילו בנסיבות של כוונה לפגוע. די בזאת גם בלי להידרש לסכומים מופרכים. די בזאת גם בלי צורך לסמוך תביעה על מכפלה אריתמטית של מספר-הפרסומים בשיעורה של תקרת-הפיצוי שבחוק. והרי כך סיכם התובע את פרק-הסעדים שבתביעתו: "חסד עשה התובע עם הנתבע, משגידר את תביעתו לכדי 200,000 שקלים בלבד, המבטאים פיצוי מקסימלי של החוק בגין אך ורק 3 פרסומים, בשעה שתביעה זו מכילה פי 2 פרסומים" (פסקה 53 לכתב-התביעה). גם התובע שכנגד לא הצניע את גישתו רבת-החסד, כשכתב: "לנוכח ריבוי הפרסומים והיקף תפוצתם, יש באפשרות[ן] להעמיד את התביעה על סך של למעלה מ-600,000 ש"ח, אולם משיקולי אגרה בלבד מוגשת התביעה על סך של 250,000 ש"ח בלבד" (פסקה 47 לכתב-התביעה שכנגד).

צר לי, אך התובע לא עשה כל "חסד" עם הנתבע; ואילו האחרון, כתובע שכנגד, לא יכל כל עיקר להעמיד את תביעתו על סך של 600 אלף שקלים. שני הצדדים טעו לסבור כי תוצאת-פסיקתו של פיצוי ללא הוכחה של נזק היא פרי של מכפלה ואחר כך של הפחתה, משל קבע החוק משוואה חשבונית ממעלה ראשונה. אם עשה מי מהם חסד עם מאן דהוא, בכך שלא מיצה את כוחה האריתמטי של המשוואה המופרכת שהעמיד, הרי זה עם עצמו. שכן, חזקה על תביעות שסכומן גבוה מן המוצדק כי הן תחזורנה אל תובעים, אפילו אלה שהציגו עילה מוצדקת, ואל

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

כיסם. זאת, בין בהתחשבות בסכומה ההולם של זכייה ובין בהפחתה מהוצאות-המשפט – אגרה, שעל כורחה צמחה עם סכומה של התביעה; ושכר-טרחן של עורכי-דין אשר נתבעים נאלצים לשלם בִּיתָר במקרה של תביעות שסעדיהן הם מוגזמים.

סכסוכי-שכנים

25. אם בסכסוך של שכנים דיברתי, הרי שראויה עוד הערה אחת. פרשה זו, כאחרות, ממחישה כי, דרך כלל, סכסוכים שכאלה אינם מתאימים לביורור בגדרה של תביעה בלשון-הרע. המקרים הללו מתאפיינים, פעמים רבות, בכך שאיש, מצד זה ומן האחר, אינו בוחל במיני-ביטויים ואף מקפיד לשלוח את ידו בהתנהלות דומה לזו, שעל אודותיה הוא מלין. המחשבה כי תביעה בלשון-הרע תוציא, כמו אחת ולתמיד, את ה"אמת" לאור ותראה מי מהשכנים צודק לחלוטין ומי טועה לגמרי, היא פעמים רבות לא ריאלית; אינה משקפת הבנה נכונה של דיני-לשון-הרע ועלולה להתברר חסרת-תוחלת. ממילא, כפי שכתבתי, שכנים או בעלי-זכויות בדירות שכנות נותרים כאלה גם לאחר סיומו של הביורור בבית-המשפט. את מה, שהם לא השכילו ליישב בינם, ספק אם תביעה בלשון-הרע תוכל ליישב.

26. בד בבד נהיר כי, בהיותם של סכסוכים כאלה לא רק נפוצים ולא רק מתמשכים וקשים להכרעה, אלא גם מקור לסבל רב, לפגיעה ממשית באיכות-החיים ולהשפעה שלילית מתמשכת על נושאייהם, נכון היה להניח על המדוכה רעיון של ערכאה נפרדת, המייחדת את עצמה לביורורם – וטוב מכך, ליישובם – של סכסוכי-שכנים, יותר ממה שמסור היום לבתי-המשפט הכלליים או למפקחים על רישום-המקרקעין.

התוצאה

27. התביעות – נדחות שתיהן. כל אחד מהצדדים יישא בהוצאותיו. לפני ממה שנדרש, לדעתי, להיות שורת-הדין לא אחייב את הצדדים בהוצאות לאוצר-המדינה, על אף ההכבדה הממשית של סכומי-תביעותיהם, ללא כל צידוק שהוא בחוק או בפסיקתן של ערכאות.

ניתן היום, י"ג בתשרי התשפ"ב, 19 בספטמבר 2021, שלא במעמד-הצדדים.

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

19 בספטמבר 2021

ת"א 42604-08-18 עו"ד גולדברג ואח' נ' ניסני ואח'

גיא הימון, שופט

